

European Schools

Office of the Secretary-General
Pedagogical Development Unit

Ref: 2013-01-D-29-fi-5

Orig.: FI

ONL SUOMI OPETUSSUUNNITELMA – P3-P5 / S1-S7^{1 2}

FINNISH ONL SYLLABUS – Primary and Secondary

**APPROVED BY THE JOINT TEACHING COMMITTEE ON 13 AND 14 FEBRUARY
2014 IN BRUSSELS**

- Update of the table page 5 regarding the Common European Framework of Reference for Languages
- Amendment of chapter 3 “Learning objectives “ (Oppimistavoitteet)
- Amendment of chapter 4 “Contents” (Sisältö)

Immediate entry into force on 15 February 2014 for P3-S4 and S6

Entry into force on 1 September 2014 for years S5 and S7

¹ Approved by the Joint Teaching Committee by Written Procedure PE 2013-15

² Following the decision of the du Joint Board of Inspectors on 11 February 2015 on the document 2011-09-D-47-en-5 “Structure for all syllabuses in the system of the European schools”, samples of written and oral exams were added to the syllabus

INTRODUCTION

Following the Board of Governors' approval in April 2011 of the document 2011-01-D-33-en-7 relating to the organisation of studies and courses in the European Schools, Finnish ONL (Other National Language) is introduced into the European School system in September 2013. At levels P3 and S1 the ONL new provisions come into effect on 1st September 2013.

The following timetabling arrangements apply to ONL:

Years P3 –P5	1 hour 30 minutes
--------------	-------------------

Years S1 – S3 inclusive (cycle 1)	2 x 45 minute periods per week
Years S4 – S5 (cycle 2)	4 x 45 minute periods per week
Years S6 – S7 (cycle 3)	4 x 45 minute periods per week

Classes are 'protected' in that classes will be formed for any number of Category 1 or Category II students.

This ONL syllabus aims to build on the skills students have already acquired and to further develop their knowledge and linguistic competences in Finnish. It aims to promote natural and communicative use of the language and is intended to prepare learners to follow third-level courses in Finnish should they so wish. It seeks to provide students with the ability to manipulate and use different types of texts and to give them a deeper awareness of the Finnish language, culture and literature.

The ONL Finnish syllabus is based on the *Common European Framework of Reference for the Teaching and Learning of Foreign Languages* and the *European Framework for Key Competences for Lifelong Learning*.

The syllabus reflects in its objectives, content and methods a common, harmonised basis in the field of modern languages for the European Schools as already used by many national systems.

The syllabus focuses on the knowledge and the competences to be attained at the end of each cycle, and includes general objectives, didactic principles, learning objectives, contents and assessment. It presents the learning outcomes which students will be expected to achieve at the end of each cycle, and describes the knowledge and skills they will develop to be able to communicate effectively.

INTRODUCTION

Suite à l'approbation par le Conseil supérieur, en avril 2011, du document 2011-01-D-33-fr-7 portant sur l'organisation des études et des cours dans les Ecoles européennes, le finnois ONL (*Other National Language*, « autre langue nationale ») est introduit dans le système des Ecoles européennes en septembre 2013. Pour les 3ème primaire et 1ère secondaire, les nouvelles dispositions concernant l'ONL entrent en vigueur le 1er septembre 2013.

Les dispositions horaires suivantes sont applicables à l'ONL:

Years P3 –P5	1 heure 30 minutes
1 ^{ère} -3 ^e (1 ^{er} cycle)	2 périodes hebdomadaires de 45 minutes
4 ^e & 5 ^e (2 ^e cycle)	4 périodes hebdomadaires de 45 minutes
6 ^e & 7 ^e (3 ^e cycle)	4 périodes hebdomadaires de 45 minutes

Les cours sont « protégés », c'est-à-dire créés pour les élèves de Catégorie I ou II quel que soit leur nombre.

Le programme d'ONL a vocation à s'appuyer sur les savoir-faire que les élèves ont déjà acquis et à perfectionner leur maîtrise et leurs compétences linguistiques en finnois. Il vise à promouvoir l'usage naturel de la langue dans la communication et à préparer les apprenants à suivre des études supérieures en finnois s'ils le souhaitent. Il entend doter les élèves de la capacité à manipuler et exploiter divers types de textes et à approfondir leur sensibilité à la langue, la culture et la littérature finnoises.

Le programme de finnois ONL repose sur le *Cadre européen commun de référence pour l'enseignement et l'apprentissage des langues étrangères* et le *Cadre européen des compétences clés pour l'éducation et la formation tout au long de la vie*.

A travers ses objectifs, son contenu et ses méthodes, le programme traduit un socle commun harmonisé dans le domaine des langues modernes pour les Ecoles européennes tel qu'en exploitent déjà de nombreux systèmes nationaux.

Le programme se concentre sur les savoirs et les compétences à acquérir au terme de chaque cycle et aborde des objectifs généraux, des principes didactiques, des objectifs d'apprentissage et des contenus ainsi que l'évaluation. Il présente les acquis de l'apprentissage que les élèves sont censés maîtriser au terme de chaque cycle et décrit les savoirs et savoir-faire qu'ils acquerront pour communiquer efficacement.

EINLEITUNG

Im Anschluss an die Genehmigung des Dokuments 2011-01-D-33-de-7 über die Unterrichts- und Fächerorganisation an den Europäischen Schulen durch den Obersten Rat im April 2011 ist der Lehrplan Finnisch ONL (*Other National Language, 'Andere Landessprache'*) im September 2013 im System der Europäischen Schulen eingeführt worden. In den Klassen P3 und S1 sind die neuen ONL-Vorkehrungen zum 1. September 2013 in Kraft getreten.

Folgende Stundenplanvorgaben sind für ONL zu beachten:

Jahren P3 –P5	1 Stunde 30 Minuten
---------------	---------------------

Klassen S1 – S3 einschl. (Stufe 1)	2 Unterrichtsperioden von 45 Minuten pro Woche
Klassen S4 – S5 (Stufe 2)	4 Unterrichtsperioden von 45 Minuten pro Woche
Klassen S6 – S7 (Stufe 3)	4 Unterrichtsperioden von 45 Minuten pro Woche

Die Klassen sind insofern 'geschützt' als dass sie für gleich welche Anzahl Schüler der Kategorie 1 oder Kategorie II gegründet werden.

Dieser Lehrplan für ONL beruht auf den bereits erworbenen Fertigkeiten der Schüler und bezweckt den weiteren Ausbau ihres Wissens und ihrer Kompetenzen in Finnisch. Ferner steht die Förderung der natürlichen und kommunikativen Sprachverwendung sowie die Vorbereitung der Lernenden auf eine Fortsetzung ihrer Erziehung im tertiären Bildungsbereichs auf Finnisch, insofern dies gewünscht ist, im Mittelpunkt. Die Schüler sollen lernen, mit unterschiedlichen Textformen umgehen und sie einsetzen zu können, und ein besseres Verständnis der finnischen Sprache, Kultur und Literatur erwerben.

Der Lehrplan Finnisch ONL stützt sich weitgehend auf das *Gemeinsame Europäische Rahmenwerk für den Unterrichts- und Lernprozess für Fremdsprachen* und das *Europäische Rahmenwerk für Schlüsselkompetenzen für lebenslanges Lernen*.

Der Lehrplan spiegelt in seinen Zielsetzungen, in seinem Inhalt und in seinen Methoden eine gemeinsame, harmonisierte Grundlage für die modernen Sprachen an den Europäischen Schulen wieder, wie dies bereits in zahlreichen nationalen Bildungssystemen angewandt wird.

Der Lehrplan zielt auf das Wissen und die Kompetenzen ab, die zum Ende einer jeden Stufe erreicht werden müssen, und enthält allgemeine Zielsetzungen, didaktische Grundsätze, Lernziele, Lerninhalte sowie Beurteilungsmethoden. Er definiert die Lernergebnisse, die von den Schülern zum Abschluss einer jeden Stufe erwartet werden, und beschreibt das Wissen und die Fertigkeiten, die sie sich aneignen müssen, um effizient kommunizieren zu können.

1. Yleiset tavoitteet

Eurooppa-kouluilla on kahtalainen tavoite: yhtäältä se tarjoaa formaalia oppiainekohtaista opetusta, toisaalta se edistää oppilaiden yksilöllistä kasvua laajemmassa sosiaalisessa ja kulttuurisessa kontekstissa. Formaali opetus antaa tietoja ja taitoja, käsitteitä ja osaamista eri oppiaineissa. Yksilöllistä kasvua puolestaan edistetään erilaisissa henkisissä, eettisissä, sosiaalisissa ja kulttuurisissa yhteyksissä. Tähän kuuluu tietoisuus tilanteenmukaisesta käyttäytymisestä, oman elin- ja toimintaympäristön ymmärtäminen sekä yksilöllisen identiteetin kehittyminen.

Näitä kahta toisiinsa erottamattomasti nivoutuvaa tavoitetta edistetään eurooppalaisten kulttuurien rikkaudesta vahvasti tietoisessa ympäristössä. Tietoisuus ja kokemukset yhteisestä eurooppalaisuudesta johdattavat oppilaat kunnioittamaan entistä enemmän jokaisen Euroopan maan ja alueen perinteitä sekä kehittämään ja ylläpitämään omaa kansallista identiteettiään.

Eurooppa-koulujen oppilaat ovat tulevaisuuden Euroopan ja koko maailman kansalaisia, jotka tarvitsevat monenlaista osaamista vastatakseen nopeasti muuttuvan maailman haasteisiin. Vuonna 2006 Euroopan parlamentti ja neuvosto hyväksyivät elinikäisen oppimisen avaintaitoja koskevan eurooppalaisen viitekehysten (Euroopan parlamentin ja neuvoston suositus 2006/962/EY). Siinä määritetään seuraavat kahdeksan avaintaitoa, joita jokainen tarvitsee saadakseen henkilökohtaisia onnistumisen elämyksiä, kehittyäkseen, toimiakseen aktiivisena kansalaisena, osallistuakseen yhteiskunnan toimintaan ja työllistyäkseen:

1. viestintä äidinkielellä
2. viestintä vierailta kielillä
3. matemaattinen osaaminen ja perusosaaminen luonnontieteiden ja tekniikan aloilla
4. digitaaliset taidot
5. oppimistaidot
6. sosiaalisuuteen ja kansalaisuuteen liittyvät taidot
7. aloitekyky ja yrittäjäyys
8. tietoisuus kulttuurista ja kulttuurin ilmenemismuodot

Eurooppa-koulujen opetussuunnitelmassa pyritään kehittämään kaikkia näitä taitoja.

ONL-suomi kielen oppimistavoitteet perustuvat Euroopan neuvoston toimesta kehitettyyn *Kielten oppimisen, opettamisen ja arvioinnin yhteiseen eurooppalaiseen viitekehukseen* (CEFR).

Nivelvaihe	Osaamisen tavoitetaso
1. nivelvaihe P3-P5	A1+
2. nivelvaihe S1- S3	A2
3. nivelvaihe S4-S5	B1
4. nivelvaihe S6-S7	B2

Eurooppa-kouluissa vieraiden kielten oppimisen ja opetuksen tavoitetaso on verrattavissa seuraaviin CEFR taitotasoihin:

L2	C1
L3	B1+
L4	A2+
ONL	B2

2. Didaktiset periaatteet

- Kaikessa oppimisessa painotetaan viestinnällistä kielitaitoa
- Kun on kyse sanastollisista taidoista, lauseopista ja rakenteista opetuksen tulee painottaa toiminnallista kielitaitoa ennen muodollista
- Opetuksen tulee painottaa kaikkia kielellisiä valmiuksia, joita tarvitaan kieltä käytettäessä: kuullun ymmärtämistä, luetun ymmärtämistä, suullisia ja viestinnällisiä kielitaitoja sekä tekstin tuottamista. Ensimmäisten opintojaksojen aikana voidaan tosin vielä painottaa reseptiivisiä taitoja ja viestintätaitoja ja käyttää harjoituksia, jotka rohkaisevat viestintään
- Opetuksen tulee lähteä siitä tasosta, jonka oppilas on saavuttanut kieliopinnoissaan. Oppilaan luonnostaan tekemiä virheitä on hyödynnettävä ja käytettävä rakentavasti tavalla, joka tukee opetusta ja oppimista
- Opetuksessa tulee käyttää mahdollisimman paljon kohdekieltä suomea
- Oppilasta tulee innostaa käyttämään kielitaitojaan ja oppimiaan oppimisstrategioitaan
- Opetuksessa tulee hyödyntää monipuolisesti erilaisia opetusmenetelmiä ja työtapoja
- Opetusmenetelmien tulee olla monipuolisia ja opetus on voitava eriyttää sopivalle tasolle myös sellaisille oppilaille, joilla voi olla suomi toisena kotikielenä
- Oppilaiden erilaisia tapoja oppia, heidän sosiaaliset taitonsa sekä heidän vahvuutensa ja heikkoutensa oppijoina tulee ottaa huomioon mahdollisimman hyvin opetuksessa
- Oppilas saavuttaa sujuvuuden, tarkkuuden ja itsenäisyyden kielenhallinnassaan, kun opetustilanteissa luodaan autenttisia oppimisympäristöjä muun muassa nykyaikaisen tekniikan avulla (TVT tieto- ja viestintätekniikka)
- Hyvä kielitaito edellyttää, että oppilas opintojensa aikana on oppinut ymmärtämän sekä oman että opittavan kielen rakenteita
- Oppilaan/opiskelijan tietoisuuden kielen rekistereistä ja niiden vaihtelusta sekä hänen tietoisuutensa kielen sosiokulttuurista merkityksestä tulee kehittyä ja hänen tulee pystyä soveltamaan kielenkäyttöään eri tilanteisiin.

Edellä oleva lista ei ole tyhjentävä eivätkä periaatteet ole tärkeysjärjestyksessä.

3. Oppimistavoitteet

Ensimmäisen nivelvaiheen oppimistavoitteet (P3-P5)

Ensimmäisen nivelvaiheen päättyessä oppilaalla tulee olla valmiudet

1. ymmärtää sanoja, lyhyitä lauseita, kysymyksiä ja kehotuksia
2. lukea ja ymmärtää tuttuja sanoja ja lyhyitä viestejä, jotka käsittelevät arkipäivää
3. osallistua keskusteluihin tutuista aiheista
4. kysyä ja vastata vuoropuheluna asioissa, jotka käsittelevät hänen arkipäiväänsä
5. viestiä kirjallisesti välittömistä tarpeistaan lyhyin lausein

6. osoittaa tuntemusta suomen kielestä ja tilanteista, joissa kieltä käytetään oppilaiden lähiympäristössä
7. omaksua positiivinen asenne suomen kieltä ja kulttuuria kohtaan.

Toisen nivelvaiheen oppimistavoitteet (S1-S3)

Toisen nivelvaiheen päättyessä oppilaalla tulee olla valmiudet

1. ymmärtää keskeisin sisältö lyhyissä yksinkertaisissa oppilasta kiinnostavissa keskusteluissa
2. lukea ja ymmärtää pääajatuksot tekstissä ja yksityiskohtia muutaman kappaleen mittaisesta tekstistä
3. kertoa lyhyesti itsestään ja lähipiiristään ja selviytyä yksinkertaisista palvelutilanteista
4. selviytyä arkipäiväisissä vuoropuheluissa ja palvelutilanteissa
5. kirjoittaa lyhyitä viestejä sekä yksinkertaisia kuvauksia tutuista aiheista
6. omaksua positiivinen asenne suomen kielen opiskelua sekä kielenoppimista kohtaan yleisesti
7. osoittaa tiedostavansa ja osittain hallitsevansa perusasiat Suomen suomenkielisessä tai kaksikielisessä kulttuurissa
8. tunnistaa ja soveltaa erilaisia kielenoppimisen perustrategioita
9. soveltaa erilaisia opiskelun perustaitoja ja – välineitä kielen oppimiseen.

Kolmannen nivelvaiheen oppimistavoitteet (S4-S5)

Kolmannen nivelvaiheen päättyessä oppilaalla tulee olla valmiudet

1. ymmärtää pääkohdat puheesta, joka käsittelee koulussa tai vapaa-aikana toistuvia teemoja, mukaan lukien lyhyet esitelmät sekä pystyä erottamaan pääasiat radiouutisista, elokuvista, ohjelmista ja selkeistä viesteistä
2. löytää uutta ennakoitavissa olevaa tietoa tutuista aiheista muutaman kappaleen pituisista jäsennellyistä teksteistä
3. esittää luettelomainen kuvaus lähipiiristään ja sen jokapäiväisistä asioista sekä pystyä osallistumaan rutiininomaisiin keskusteluihin omista tai itselleen tärkeistä asioista
4. ottaa osaa keskusteluun, esim. esittää toivomuksiaan ja asianmukaisella tavalla välittää kertomuksen, kirjan tai elokuvan juonen
5. kirjoittaa lyhyitä, henkilökohtaisia ja julkisempiakin viestejä, kertoa niissä uutisia ja ilmaista ajatuksiaan tutuista asioista sekä kulttuurista, kuten musiikista ja elokuvista yksinkertaisin ilmauksin käyttäen jonkin verran viittauksia menneeseen ja tulevaan
6. osoittaa suomen kielen ja kulttuurin tietoisuutta esim. yhteiskunnan, historian ajankohtaistapahtumien tai kirjallisuuden aloilta
7. tiedostaa suomen kielen ja kulttuurin erityispiirteitä ja vuorovaikutuksessa huomioida nämä
8. valita omalle oppimistavalleen tehokkaita kielenopiskelustrategioita
9. ottaa vastuu omasta kielenkäytöstään ja kasvavassa määrin omasta kielen oppimisesta.

Neljännän nivelvaiheen oppimistavoitteet (S6-S7)

Neljännän nivelvaiheen päättyessä oppilaalla tulee olla valmiudet

1. ymmärtää keskeiset ajatukset suullisessa esityksessä, joka on kieleltään ja sisällöltään kehittynyt, ja joka käsittelee konkreettisia tai abstrakteja aihealueita sekä pystyä seuraamaan yksityiskohtia sisältävää yleistä aihetta (uutiset, haastattelut, elokuvat, luennot)
2. tunnistaa kirjoittajan tavoitteen ja tekstin tarkoituksen, havaita useita yksityiskohtia pitkässä tekstissä sekä nopeasti ymmärtää uuden tekstisisällön ja käyttöarvon
3. tuottaa puhejaksoja tasaiseen tahtiin ja osallistua säännölliseen vuorovaikutukseen syntyperäisen kanssa

4. esittää selkeitä, täsmällisiä kuvauksia kokemuspiiriinsä liittyvistä asioista, kertoa tuntemuksista sekä tuoda esiin tapahtumien ja kokemusten henkilökohtaisen merkityksen
5. kirjoittaa selkeitä, yksityiskohtia sisältäviä tekstejä, kuten kirjeitä, kirjoitelmia ja raportteja, joissa ilmaistaan mielipiteitä tai näkemyksiä eri aiheista
6. osoittaa tuntevansa syvällisesti suomen kieltä ja suomalaista yhteiskuntaa, ajankohtaisia asioita, kirjallisuutta ja sen taustoja sekä taidetta yleensäkin
7. hyödyntää erilaisia kulttuurienvälisiä koodeja kulttuuristen stereotyyppien tunnistamisessa ja välttämässä
8. ottaa yhä enemmän vastuuta omasta kielenoppimisestaan
9. arvioida kriittisesti käytettävissä olevia tietolähteitä ja valita luotettavimmat ja kulloiseenkin tarkoitukseen ja kulloisellekin kohderyhmälle parhaiten soveltuvat.

4. Sisältö

Nivelvaihe 1 (P3-P5)

- alkeistiedot suomen kielen ääntämyksestä, intonaatiosta ja oikeinkirjoituksesta
- perusta luodaan suomen kielen opinnoille
- tietoa arkipäivän kielitilanteista
- perustietoa suomen kielen sanastosta
- perustietoa kielenoppimisen perustrategioista
- tutustuminen sananparsiin, lauluihin ja kertomuksiin.

Nivelvaihe 2 (S1-S3)

- perustiedot ääntämyksestä, intonaatiosta ja oikeinkirjoituksesta
- tietoa perussanastosta ja – idiomeista
- tietoa sanarakenteista ja yksikertaisista kielioppirakenteista
- perustiedot sanakirjojen ja muiden lähteiden käytöstä, mukaan lukien tieto- ja viestintätekniikka
- tietoisuus opiskeltavaa kieltä käyttävien maiden/yhteisöjen kulttuureista
- tietoa kielenoppimisen perustrategioista, joihin sisältyy tietoisuus myös omasta edistymisestä.

Nivelvaihe 3 (S4-S5)

- hyvät tiedot ääntämyksestä, intonaatiosta ja oikeinkirjoitussäännöistä
- laaja sanaston ja idiomien tuntemus
- laaja-alainen sanaston ja kieliopillisten rakenteiden hallinta
- valmiudet hankkia tietoa hyödyntämällä tarvittaessa avustettuna erilaisia lähteitä, mukaan lukien digitaaliset lähteet
- jonkin verran opiskeltavaa kieltä käyttävien maiden/yhteisöjen kulttuurien tuntemusta, johon sisältyy myös joihinkin kaunokirjallisiin teksteihin tutustuminen
- erilaisia kielenoppimisstrategioita sekä välineitä oman oppimisensa arviointiin.

Nivelvaihe 4 (S6-S7)

- tietoa erilaisille yleisöille ja eri tilanteisiin tarkoitetuista kielimuodoista
- laaja sananvarasto, joka kattaa myös abstraktit käsitteet
- erilaisten monimutkaisten kieliopillisten rakenteiden tuntemus
- itsenäisiä tiedonhankintastrategioita, joissa hyödynnetään erilaisia lähteitä, mukaan lukien digitaaliset lähteet
- opiskeltavaa kieltä käyttävien maiden/yhteisöjen kulttuurien tuntemus, johon sisältyy myös kaunokirjallisuuden perehtymistä
- itsenäisiä oppimisstrategioita ja kyky arvioida omaa oppimistaan

5. Arviointi

Oppilaan arvioinnin tulee perustua kunkin nivelvaiheen tavoitteisiin. Arvioinnin tulee olla luotettavaa ja läpinäkyvää. (Ref: 2011–01-D-61-en-3 “Assessment Policy in the European Schools”).

Arvioinnin kriteerit perustuvat Euroopan neuvoston toimesta kehitettyyn viitekehykseen (CERF).

Nivelvaihe 1 (P3-5)

A) Formatiivinen arviointi

Arvioinnin tulee olla pääosin formatiivista. Oppilaat tulevat tietoisiksi omasta tasostaan ja edistymisestään opintojen aikana opettajan havaintojen, kokeiden ja itsearvioinnin kautta. Arvioinnin tulee perustua kyseisen nivelvaiheen tavoitteisiin. Siinä voidaan myös hyödyntää *Kielten oppimisen, opettamisen ja arvioinnin yhteiseen eurooppalaiseen viitekehykseen* ja eurooppalaiseen kielisalkkuun sisältyviä itsearviointitulukkoja (ns. itsearviointilauseet).

B) Summatiivinen arviointi

Opintojen päätteeksi järjestetään koe, joka kattaa kuullun ja luetun ymmärtämisen, suullisen vuorovaikutuksen, puhumisen ja kirjoittamisen.

Nivelvaihe 2 (S1-3)

A) Formatiivinen arviointi

Arvioinnin tulee olla pääosin formatiivista. Oppilaat tulevat tietoisiksi omasta tasostaan ja edistymisestään opintojen aikana alkuarvioinnin, opettajan havaintojen, kokeiden ja itsearvioinnin kautta. Arvioinnin tulee perustua kyseisen nivelvaiheen tavoitteisiin. Siinä voidaan myös hyödyntää *Kielten oppimisen, opettamisen ja arvioinnin yhteiseen eurooppalaiseen viitekehykseen* ja eurooppalaiseen kielisalkkuun sisältyviä itsearviointilauseita.

B) Summatiivinen arviointi

Opintojen päätteeksi järjestetään koe, joka kattaa kuullun ja luetun ymmärtämisen, suullisen vuorovaikutuksen, puhumisen ja kirjoittamisen.

Nivelvaihe 3 (S4-5)

A) Formatiivinen arviointi

Arvioinnin tulee olla pääosin formatiivista. Oppilaat tulevat tietoisiksi omasta tasostaan ja edistymisestään opintojen aikana alkuarvioinnin, opettajan havaintojen, kokeiden ja itsearvioinnin kautta. Arvioinnin tulee perustua kyseisen nivelvaiheen tavoitteisiin. Siinä voidaan myös hyödyntää *Kielten oppimisen, opettamisen ja arvioinnin yhteiseen eurooppalaiseen viitekehykseen* ja eurooppalaiseen kielisalkkuun sisältyviä itsearviointilauseita.

B) Summatiivinen arviointi

Opintojen päätteeksi järjestetään koe, joka kattaa kuullun ja luetun ymmärtämisen, suullisen vuorovaikutuksen, puhumisen ja kirjoittamisen.

Nivelvaihe 4 (S6-S7)

A) Formatiivinen arviointi

Arvioinnin tulee olla pääosin formatiivista. Oppilaat tulevat tietoisiksi omasta tasostaan ja edistymisestään opintojen aikana alkuarvioinnin, opettajan havaintojen, kokeiden ja itsearvioinnin kautta. Arvioinnin tulee perustua kyseisen nivelvaiheen tavoitteisiin. Siinä voidaan myös hyödyntää *Kielten oppimisen, opettamisen ja arvioinnin yhteiseen eurooppalaiseen viitekehykseen* (CEFR) ja eurooppalaiseen kielisalkkuun sisältyviä itsearviointilauseita. Arvioinnin kuuluu sisältää kuullun ja luetun ymmärtämistä, suullista vuorovaikutusta, puhumista ja kirjoittamista.

B) Summatiivinen arviointi

Neljännän nivelvaiheen lopussa, viimeisessä EB-tutkinnossa, oppilas osallistuu yhteismitalliseen joko kirjalliseen tai suulliseen kokeeseen. Koe kattaa tavallisesti 7.luokan opetussuunnitelman, mutta kokeessa voidaan testata myös aiemmin, erityisesti 6. luokalla, opiskeltuja asioita.

Jos oppilas suorittaa EB-tutkinnossa kirjallisen kokeen, on hänen suullinen kielitaitonsa ja kuullun ymmärtämisensä arvioitava viimeisen kouluvuoden (S7) aikana. Näiden osa-alueiden arviointi muodostaa osan oppilaan C-arvosanasta.

Vastaavasti, jos oppilas suorittaa EB-tutkinnossa suullisen kokeen, on hänen kirjallinen taitonsa arvioitava viimeisen kouluvuoden (S7) aikana. Tällöin kirjallisen osa-alueen arviointi muodostaa osan oppilaan C-arvosanasta.

Kirjallinen koe

Kirjallinen koe muodostuu kolmesta osasta:

Osa 1: oppilaalle tuntematon teksti, johon viittaaviin/pohjautuviin kysymyksiin oppilaan tulee vastata.

Osa 2: kirjoitus, joka sisältää noin 250 sanaa ja jonka teema liittyy läheisesti ensimmäisen osan tekstiin.

Osa 3: ennalta määrättyyn kirjallisuuteen perustuva kirjallinen koe, johon voi sisältyä toinen tai molemmat edellisistä osista (osa 1 tai osa 2).

Suullinen koe

Oppilaalla on 20 minuuttia aikaa tutustua hänelle uuteen tekstiin. Suullisen kokeen alussa oppilaalla on mahdollisuus esittää ajatuksensa ja mielipiteensä kyseisen tekstin sisällöstä ja ajatuksista. Koetilanne kehittyy vaiheittain oppilaan ja arvioijien väliseksi vuoropuheluksi. Oppilaan ymmärrys ja oivallukset käsitelystä tekstistä tai teksteistä muodostavat osan suullisesta tutkinnosta.

Arviointikriteerit

Päätökokeilla arvioidaan, kuinka hyvin oppilaat ovat saavuttaneet kyseisen nivelvaiheen oppimistavoitteet.

Kokeilla mitataan oppilaiden kykyä esitellä jokin aihe opiskeltavalla kielellä, tuoda esiin sen pääkohdat, analysoida sisältöä ja ilmaista kantansa. Oppilaan tulee tarvittaessa viitata kyseistä kieltä käyttävien maiden kulttuurin, kirjallisuuden, historian ja yhteiskunnan merkittäviin piirteisiin sekä osoittaa hallitsevansa muoto- ja lauseoppia, sanastoa ja idiomeja.

Kirjallinen koe

Osa 1

Muinaissuomalaisten pimeä vuodenaika oli kuoleman, levon ja juhlien aikaa

Muinaissuomalaisilla elämä oli voimakkaasti rytmittynyt vuodenvaihtuksen mukaan. Esivanhemmillamme elämänrytmi noudatteli vuodenaikojen muutoksia ympäröivän luonnon tapaan. Kesäaika oli kiireistä ja työntäyteistä aikaa kylvö- ja sadonkorjuupuuhineen, jolloin pitenevä päivä ja auringonvalo auttoivat ihmisiä jaksamaan urakoinnissaan.

Pimeä vuodenaika näyttäytyi muinaissuomalaisille vastakohtana kesäajan olemukselle: kun sato saatiin korjatuksi ja päivä lyheni, muuttui samoin myös elämänrytmi rauhallisemmaksi. Pimeä vuodenaika johdatti ihmisten ajatukset ja kokemusmaailman kesän hedelmällisyyden ja elämän juhlinnasta kuolemaan ja tuonpuoleiseen. Pimeään vuodenaikaan liittyivät olennaisesti myös juhlat kekrin ja joulun muodossa, jolloin kerättiin voimia hauskanpidon ja levon merkeissä. Elämän tasapaino syntyi näiden kahden vastakkaisen vuodenaikan vuorottelusta.

Lokakuun puolessavälissä vuodenvaihtuksen kesäpuolen katsottiin vaihtuvan talvipuoleksi ja elämänpiiri siirtyi pelloilta tupiin sekä metsään ja vesistöille metsätöiden, kalastuksen ja riistanpyynnin muodossa. Niin sanottuja talviöitä seuraava aika olikin otollista syyskalastusaikaa.

Tämän ajanjakson sää kertoi tulevasta talvesta: sanottiin, että pihlaja ei kannata kahta taakkaa. Mikäli pihlaja kantoi lokakuussa paljon marjaa, oli luvassa vähäluminen talvi. Tulevan talven säätä voitiin ennustaa myös eläinten sisäelimestä ensimmäisenä talvikauden päivänä.

Marraskuussa lokainen maa jäätyy ja luonto vetäytyy täydelliseen lepoon. Suomen kielen sana *marras* tarkoittaa kuollutta. Tähän aikaan vuodesta kuolema oli monella tapaa läsnä: kuolleen, jäätyneen maan ja kasvien sekä toisaalta vainajahenkien muodossa. Kuoleman aistiminen ympäröivässä luonnossa sai myös ihmisyyden huomion kääntymään tuonpuoleiseen.

Muinaissuomalaisten vuoden tärkeimmän juhlan, yleensä marraskuun alkuun sijoittuvan kekrin vietossa vainajat nauttivat erityistä huomiota. Kekriaattona talon entiset isännät ja emännät saapuivat vierailulle ja heitä kestittiin huolella valmistetuilla, runsailla pöydän antimilla. Vieraileville sieluille lämmitettiin myös kekrisauna vihtoineen ja lämpimine kylpyineen. Saunomisen päätyttyä talon isäntä kävi saattamassa vieraat pois saunasta kaataen samalla väkijuomia polulle.

Mikäli seuraavana aamuna juhlapöydän ruokia ja juomia oli liikuteltu, pidettiin sitä hyvänä merkinä: esivanhemmat ottivat talon asukkaat tulevaisikin vuodeksi suojelukseensa. Päreän palaset vedessä sen sijaan ennustivat pelättyä katovuotta. Kolmantena päivänä kekriaatosta kuolleet päättivät vierailunsa ja palasivat takaisin hautojen lepoon.

Kekrin aikaan oli tapana viettää myös jakoaikaa, joka tasasi aurinkovuoden ja kuuvuoden. Jakoajasta teki maagisen ajanjakson sen sijaitseminen kahden vuoden välissä. Jakoajan tekojen ajateltiin vaikuttavan koko tulevan vuoden tapahtumiin, ja monet arkiset työt olivat kiellettyjä huonon onnen välttämiseksi. Jakoaikaa tuli viettää hiljaa ja äänettömästi, silloin ajateltiin myös tautien tarttuvan helposti. Päivänpaiste näihin aikoihin oli hyvä enne ja merkki tulevan kesän poutapäivistä.

Joulunaikaan liittyivät olennaisesti erilaiset uhrimenot ja taiat, joilla pyrittiin varmistamaan karja- ja viljaonni. Myös maan- ja kodinhaltijalle uhrattiin. Kaikuja vanhasta joulunvietosta on havaittavissa vielä meidän päivinämme, ja joissain kodeissa onkin edelleen tapana jättää joulupöydän antimet jouluyöksi pöytään. Vanhempaa perinnettä edustava haltijausko vain on korvautunut uudemmalla tonttuperinteellä. Kekrin tapaan myös jouluna vältettiin kovaa työntekoa ja elettiin hiljaisuudessa: näin toimimalla varmistettiin tulevien aikojen onni.

Joulun vietolle ominainen rauhallinen elämänrytmi päättyi viimein tammikuun puolessavälissä nuutinpäivään ja niin sanottuihin selkäviikkoihin. Keskitalvella lumen tuoma valo ja pikkuhiljaa pidentyvä päivä antoivat syksyn pimeyden jälkeen voimia jaksaa jouluajan jälkeen kiihtyvässä työnteossa.

Selkäviikkoihin kuuluivat olennaisesti metsätyöt: silloin kaadettiin poltto- ja rakennuspuut. Ajanjakso oli myös kalastukselle suotuisa. Tammikuun puoliväliä kutsuttiin talvennavaksi, talven sydämeiksi, jonka jälkeen talven selkä katkesi ja alettiin kulkea kohti kevättä ja uudelleen syntyvän elämän aikaa.

Nyky-yhteiskunnassamme elämisen rytmi on kääntynyt pääläelleen: kesällä ollessamme täysissä ruumiinvoimissa lepäämme, ja kaamosken aikaan paahdamme täysillä eteenpäin taistellen samalla luontaista rytmiamme vastaan, joka kehottaa meitä ottamaan rauhallisemmin ja vetäytymään pesäkoloomme.

Piileekö perimmäinen syy kaamosmasennukseen ja pimeään vuodenaikaan liitettyihin negatiivisiin mielikuviin siinä, että eristämme itsemme luonnon rytmistä emmekä anna tilaa niille tuntemuksille ja tarpeille, joita eri vuodenajat meissä herättävät? Olemmeko länsimaisessa tehokkuusajattelussa pyrkineet kokonaan kieltämään elämän kääntöpuolen: pimeyden, sisäänpäin kääntymisen ja kuoleman, ja kehomme vain pyrkii muistuttamaan meitä tästä vallitsevasta vastavoimien epätasapainosta?

Todennäköisesti oppisimme paremmin nauttimaan syksyn pimeistä sadepäivistä, jos meillä olisi mahdollisuus hidastaa elämisen tahtia ja kokea pimeys tarpeellisena osana luonnon kiertokulkua. Ehkäpä voisimme oppia pimeyden kautta jotain myös itsestämme, jos lakkaisimme taistelemasta sitä vastaan jatkuvan keinotekoisien valaistuksen avulla. Kenties meidän olisi myös helpompi hyväksyä vanheneminen ja kuolema, jos pysähtyisimme syyspimeällä havainnoimaan sen merkitystä ympäröivän luonnon kannalta.

Suomen kielessä on edelleen löydettävissä kaikuja menneiden aikojen vuodenvuorokierrosta ja luonnonilmiöiden vaikutuksesta ihmisten elämään. Tiesitkö, että esimerkiksi helmikuu on saanut nimensä siitä, miten ensimmäiset kevätauringon lämmittävät säteet saavat lumen sulamaan puiden oksilla pisaroiksi, jotka ilman jäähtyessä muuttuvat kauniiksi helmiksi?

Tutkimalla vanhan kansan tapoja ja sanojen sekä sanontojen alkuperää voimme saada oivalluksia ja saavuttaa hienovaraisemman yhteyden ympäröivään luontoon ja sitä kautta myös omaan itseemme.

(687 sanaa)

Lähde: *Nuorten Luonto 4/2011*

Vastaa seuraaviin tekstiin perustuviin kysymyksiin.

(30 pistettä)

1. Miten vuosi jakautui muinaissuomalaisille, ja mihin tämä jako perustui/miten tämä jako vaikutti heidän elämäänsä? **(2 pistettä)**

2. Miten pimeän vuodenajan alkaminen konkreettisesti vaikutti muinaissuomalaisten elämään ja työntekoon? **(3 pistettä)**

3. a) Mitä erityistä kekrin juhlinnassa oli? **(2 pistettä)**

b) Minkälaisia rituaaleja ja uskomuksia kekrin juhlimiseen ja jakoaikaan liittyi? **(4 pistettä)**

4. Mikä seuraavista pitää tekstin mukaan paikkansa? **(2 pistettä)**
A Tunnusomaista joulupäiville oli kova ruumiillinen työn
B Vanhimmista jouluperinteistä ei näy jälkeäkään tänäpäivänä
C Muinaista joulunviettoa leimaavat monenlaiset uskomusolennot
D Ennen vanhaan jouluruokailu oli tapana tapahtua yömyöhään

5. Mitä tekstissä todetaan kaamosmasennuksesta? **(2 pistettä)**
A Siitä voisi päästä eroon lisäämällä valohoitoa entisestään
B Sen todetaan olevan useimmilla synnynnäinen olotila
C Se aiheutuu todennäköisesti kiireellisistä elintavoista
D Se on merkki nykyihmisen etäännyttämisestä luonnosta

6. Mistä kuukausien suomalaiset nimet vihjailevat? **(2 pistettä)**
A Luonnon tärkeydestä
B Vanhoista kansanperinteistä
C Kielellisistä erikoisuuksista
D Sään ääriolosuhteista

7. Muuta seuraavat lauseenvastikkeet sivulauseiksi ja partisiippi-ilmaukset joka-lauseiksi:

(5 pistettä)

- a) pitenevä päivä
- b) saunomisen päätyttyä
- c) tekojen ajateltiin vaikuttavan
- d) lumen tuoma valo
- e) ilman jäähtyessä

8. Korvaa alleviivatut sanat toisella samamerkityksisellä sanalla tai ilmauksella: **(8 pistettä)**

- a) aika olikin otollista syyskalastusaikaa
- b) heitä kestittiin
- c) mikäli
- d) pidettiin sitä hyvänä merkinä
- e) jatkoaikaa tuli viettää hiljaa
- f) jättää joulupöydän antimet
- g) rytmi on kääntynyt päälaelleen
- h) kaamoksen aikaan paahdamme täysillä eteenpäin

Kirjallinen koe

OSA 2 (30 pistettä)

Kirjoita alla olevasta aiheesta noin 250 sanaa.

Monille ihmisille perinteet ovat tapoja, jotka sitovat sukupolvia yhteen. Monia asioitakin oikeutetaan sillä perusteella, että ne kuuluvat perinteeseen. Kirjoita sanomalehden yleisönosastoon mielipidekirjoitus perinteiden tärkeydestä.

Kirjallinen koe

OSA 3 (40 pistettä)

Kirjoita alla olevasta aiheesta noin 350 sanaa.

Sekä Veijo Meri teoksessaan *Manillaköysi* (1957) että Väinö Linna *Tuntematon sotilas* –romaanissaan (1954) kuvaavat sotaan ja sota-aikaan liittyviä aiheita, mutta sisällöllisesti ja käsittelytavaltaan teokset eroavat hyvin paljon toisistaan. Vertaile näitä teoksia keskenään ja pohdi, minkälaisen kuvan Meri ja Linna antavat suomalaisista ihmisistä ja sota-ajan vaikutuksesta yllä mainituissa teoksissa. Arvioi, mitä kirjailijat haluavat teoksillaan sano.

FI ONL EB written examination, model. Assessment instructions

Kirjallinen koe: Arviointiohjeet

Luetun ymmärtäminen

OSA 1: 30 pistettä

1. Miten vuosi jakautui muinaissuomalaisille, ja mihin tämä jako perustui/miten tämä jako vaikutti heidän elämään?

(2 pistettä)

- **Se jakautui kahteen jaksoon: kesään ja pimeään aikaan**
- **Se perustui luonnossa tapahtuviin muutoksiin/heidän elämänsä rytmittyi tämän mukaan**

2. Miten pimeän vuodenajan alkaminen konkreettisesti vaikutti muinaissuomalaisten elämään ja työntekoon?

(3 pistettä)

- **Ihmisten elämänrytmi rauhoittui**
- **Ihmiset keräsivät voimia ja lepäsivät**
- **Työtehtävät muuttuivat: työt siirtyivät pelloilta sisään, metsiin ja vesistöille**

3. a) Millainen juhla kekri oli, ja miksi sitä juhlittiin?

(2 pistettä)

- **Se oli hyvin tärkeä juhla ja siinä juhlittiin vainajia**

b) Minkälaisia rituaaleja ja uskomuksia kekrin juhlimiseen ja jakoaikaan liittyi?

(4 pistettä)

- **tarjottiin runsaasti, hyvää ruokaa ja jätettiin se yön yli pöytään**
- **sauna lämmitettiin ja vieraita saatettiin pois kaatamalla väkijuomia saunapoluille**
- **vältettiin tiettyjen asioiden tekemistä, koska uskottiin sen vaikuttavan loppuvuoden tapahtumiin**

4. Mikä seuraavista pitää tekstin mukaan paikkansa?

(2 pistettä)

Oikea vaihtoehto on C: Muinaista joulunviettoa leimaavat monenlaiset uskomusolennot

5. Mitä tekstissä kerrotaan kaamosmasennuksesta?

(2 pistettä)

Oikea vaihtoehto on D: Se on merkki nykyihmisen etäännyttämisestä luonnosta

6. Mistä kuukausien suomalaiset nimet vihjaavat?

(2 pistettä)

Oikea vaihtoehto on A: Luonnon tärkeydestä

7. Muunna seuraavat lauseenvastikkeet sivulauseiksi ja partisiippi-ilmaukset joka-lauseiksi:

(5 pistettä)

- a) päivä, joka pitenee
- b) kun saunominen on päättynyt
- c) ajateltiin, että teot vaikuttavat
- d) valo, jonka lumi on tuonut/jonka lumi tuo
- e) kun ilma jäähtyy

8. Korvaa alleviivatut sanat samamerkityksisellä sanalla tai ilmauksella.

(8 pistettä)

- a) sovelias, sopiva
- b) tarjottiin syötävää ja juotavaa
- c) siinä tapauksessa että/jos
- d) oltiin sitä mieltä, että se oli hyvä merkki
- e) täytyy/pitää on pakko viettää
- f) tarjolla olevat ruoat (ja juomat)/lahjat
- g) päinvastoin kuin normaalisti/nurinkurisesti
- h) jatkamme ahkerasti/sinnikkäästi

Arviointiohjeet

Kirjallinen koe, kirjoitus

OSA 2: 30 pistettä

Tekstin sisältö ja rakenne (18 p)

Erittäin monipuolinen ja johdonmukainen, taitava tekstinsidonta	16–18
Monipuolinen sisältö, johdonmukainen jäsentely	14–15
Melko monipuolinen sisältö, pääosin johdonmukainen jäsentely	13
Yksinkertainen sisältö, osittain rakenteellisia puutteita	11–12
Yksipuolinen sisältö, puutteellinen rakenne	7–10
Puutteellinen sisältö ja epäjohdonmukainen rakenne	1–6
Täysin puutteellinen	0

Tekstin viestinnällisyys, laajuus ja tarkkuus (12 p)

Erittäin sujuva, kielellisesti monipuolinen ja idiomaattinen	11–12
Selkeä ja sujuva, kielellisesti virheetön ja laaja	9–10
Kohtalaisen selkeä, kielellisesti aika laaja, muutamia virheitä	8
Välittää viestin tyydyttävästi, kielellisesti tavanomaisempi, virheitä esiintyy	7
Välittää viestin paikoin epäselvästi, suppea ja paljon kielivirheitä	5–6
Välittää viestin heikosti, kielellisesti erittäin suppea ja paljon virheitä	1–4
Ei pysty välittämään viestiä, kielellisesti alkeellinen	0

Arviointiohjeet

Kirjallinen koe, kirjallisuusosa

OSA 3 (40 pistettä)

Kieli (tyyli ja rekisteri) 20 pistettä

Sisältö (tarkoituksenmukaisuus/jäsentely 20 pistettä)

EUROOPPALAINEN YLIOPIILASTUTKINTO

ONL-suomi osa III

Lopullinen arvosana on /40

Arvosana	KIELI (tyyli ja rekisteri)	SISÄLTÖ (tarkoituksenmukaisuus/jäsentely)
18-20	Kirjoittaja käyttää monipuolisia lauserakenteita sekä sanastoa varmasti ja taitavasti. Kielirekisterin ja tekstin hallinta on moitteetonta.	Kirjoittaja on täysin selvillä tehtävänannon tarjoamista mahdollisuuksista ja johtopäätöksistä; hän osaa yhdistellä ja perustella tietojaan ja näkemyksiään laajasti ja omaperäisesti.
16-17	Hän tekee vain muutamia pikkuvirheitä; välimerkkien käyttö ja oikeinkirjoitus on useimmiten virheetöntä. Sanasto on monipuolista ja tehtävän mukaista. Kielirekisteri on lähes poikkeuksetta tilanteeseen sopiva. Teksti on erittäin sujuvaa.	Johdanto on erittäin iskevä; perustelut ovat hyvin jäsenneiltyjä ja johdonmukaisia ja niiden pohjalta tehdyt päätelmät selventäviä. Tiedot ja näkemykset ovat perusteellisia ja tarkkoja ja vastaus on omaperäinen.
14-15	Kirjoittaja hallitsee taitavasti vaativat kielioppi- ja lauserakenteet, vaikka tekeekin niissä yksittäisiä virheitä. Sanasto on tehtävän mukaista. Kirjoittaja säilyttää useimmiten tilanteeseen sopivan kielirekisterin yksittäisistä pikkuvirheistä huolimatta. Teksti on tietystä luontevuuden puutteesta huolimatta sujuvaa.	Vakuuttava ja olennaisessa pysyvä vastaus, jossa kirjoittaja pystyy kyseenalaistamaan ja erittelemään ajatuksia. Hän etenee selkeästi johdannosta hyvin jäsenneiltyjen ja johdonmukaisen perustelujen kautta johtopäätöksiin, joissa pyritään yhdistelemään asioita uudella tavalla. Vastaus on osoitus täsmällisestä tietämyksestä ja se on omaperäinen.
12-13	Teksti on asianmukaista. Kirjoittaja käyttää jonkin verran vaativia ja monimutkaisia rakenteita, ei kuitenkaan johdonmukaisen virheettömästi. Sanasto on useimmiten järkevää, vaikka siinä on jonkin verran aihekohtaisia puutteita. Kirjoittaja säilyttää useimmiten tilanteeseen sopivan kielirekisterin – tosin poikkeuksiakin tästä saattaa olla. Hän pystyy välittämään sanoman ja teksti on yleensä sujuvaa paikoittaisesta kömpelyydestä huolimatta.	Johdonmukaisen asiallinen vastaus, joka osoittaa kirjoittajan kyvyn pohtia ajatuksia. Kirjoittaja säilyttää johdannossa tekstille antamansa suunnan pääosin järkevässä jäsentelyssä aina kohtuullisen selkeään joskin tavanomaiseen johtopäätökseen saakka. Kirjoittajan tietämys ja näkemykset ovat perusteltuja; hän saattaa viljellä jonkin verran itsestäänselvyksiä, mutta esittää ja perustelee kuitenkin näkemyksensä nasevasti.
10-11	Kirjoittaja pystyy vielä ilmaisemaan kohtuullisen monimutkaisia merkityksiä	Vastaus on hajanaisuudestaan ja suppeudestaan huolimatta asianmukainen. Sen johdanto ei ole

	suomen kielellä epävarmuudesta ja epätarkkuuksista ja jopa monista erilaisista pikkuvirheistä huolimatta. Sanasto on pääosin oikein, joskin siinä on toistoa tai se ei sovi asiayhteyteen. Kielirekisteri vaihtelee muodollisesta vapaamuotoiseen. Tekstin sanoma välittyy useimmiten selvästi, vaikka vaatiikin hieman paneutumista.	kovin iskevä, mutta se osoittaa rakenteen ja jäsentelyn tajua. Johtopäätökset saattavat olla lyhyet tai pintapuoliset. Kirjoittaja osoittaa hallitsevansa ja ymmärtävänsä perustiedot tekstistä.
8-9	Kirjoittaja ei hallitse riittävästi kieliopillisia rakenteita tai saattaa tehdä hyvin usein virheitä perusasioissa. Tekstin merkitys jää usein epäselväksi. Niukka sanavarasto vaikeuttaa viestintää. Kielirekisteri on epäjohdonmukainen ja vaihteleva. Kirjoittaja pystyy pääosin välittämään viestin, mutta paikoin tekstiä on hyvin vaikea ymmärtää.	Tekstissä on huomattavan paljon sivuseikkoja eikä siinä keskitytä olennaiseen juuri lainkaan. Johdanto on todennäköisesti epäselvä ja tarkoitukseton; perustelut eivät ole johdonmukaisia tai järkevästi jäsenneiltyjä; johtopäätökset saattavat olla harkitsemattomia ja pintapuolisia. Kirjoittajalla on selvästi jonkin verran tietoa tekstistä, mutta se ei ole kovinkaan perusteellista.
6-7	Kirjoittaja hallitsee kieliopillisista rakenteista vain perusteet ja tekee todella paljon virheitä. Teksti välittää vain perusmerkitykset. Sopivan kielirekisterin käyttö vaikuttaa sattumanvaraiselta. Tekstiä on vaikea lukea tai se on mahdollisesti hyvin lyhyt.	Kirjoittaja sivuaa kysymystä, mutta ei paneudu siihen tarkemmin. Johdanto, perustelut ja päätelmät eivät nivoudu kunnolla toisiinsa; jäsentely on sattumanvaraista. Tiedon puute ylittää tiedon määrän. Kirjoittajan käsitys tekstistä on epäselvä, mikä viittaa siihen, ettei hän ole omaksunut opetuksessa käsiteltyjä asioita.
4-5	Kirjoittaja käyttää vain muutamia yksinkertaisia lauseita. Kieliopin hallinta on lähes olematonta. Kirjoittaja välittää merkityksiä vain muutamilla yksittäisillä sanoilla; teksti saattaa olla erittäin vaikealukuista.	Kirjoittaja ei käsittele kysymystä tai on ymmärtänyt sen väärin, vaikka teksti onkin paikoin asianmukaista. Johdanto, johtopäätökset ja rakenne eivät ole tarkoituksenmukaiset. Kirjoittaja tekee tekstin henkilöihin, paikkoihin ja tapahtumiin liittyviä perusvirheitä. Viittauksia tekstiin on niukasti ja ne ovat epätarkkoja.
1-3	Tekstissä on vain muutamia satunnaisia lauseita, jotka ovat lähes vailla merkitystä.	Kirjoittaja ei käsittele kysymystä juuri lainkaan. Hän on perehtynyt tekstiin vain pintapuolisesti tai ei lainkaan tai on ymmärtänyt sen väärin.
0	Tehtävää ei palautettu	

FI ONL EB oral examination, model

Suullinen koe

Keskustelkaa seuraavasta aiheesta

Vuosikymmenen urheilijan valinta

Suomeen ollaan valitsemassa vuosikymmenen urheilijaa. Teemu Selänne ja Kimi Räikkönen ovat päässeet loppusuoralle.

- Referoi valitsijaraadille molempien urheilijoiden saavutuksia
- Suosittele jompaakumpaa
- Perustele valintasi
- Varaudu vastaamaan valitsijaraadin kysymyksiin tai keskustelemaan ja neuvottelemaan asiallisesti mahdollisista eriävistä mielipiteistä

Teemu Selänne

Teemu Selänneen kiekkoura alkoi Espoon palloseurasta, josta hän 14-vuotiaana siirtyi Helsingin Jokereihin. 18-vuotiaana hän nousi 1. divisioonassa pelanneen joukkueen maalitykiksi. Seura nousi sinä vuonna SM-liigaan. Ensimmäinen kausi Liigassa oli pettymys, polvivamma esti häntä pelaamasta, mutta jo toisella kaudella hänet valittiin maajoukkueeseen.

Hänen NHL-uransa alkoi vuonna 1992 kanadalaisesta Winnipeg Jetsistä. Monet yllättyivät hänen nopeudestaan ja taitavuudestaan ja kauden lopussa hänelle ojennettiin vuoden tulokas palkinto. Tulokaskaudellaan hän sai myös lempinimensä, Finnish Flash. NHL-uransa aikana hän on neljä kertaa rikkonut sadan pisteen rajan, seitsemän kertaa ylittänyt yli 40 maaliin ja voittanut pistepörssin kolmesti. 1000 tehopisteen rajan hän saavutti vuonna 2006. Tähän ovat pystyneet vain 70 pelaajaa, joista vain seitsemän Euroopasta. Vuonna 2007 hän voitti Stanley Cupin, seitsemäntenä suomalaisena.

Selänne on edustanut Suomea viisissä olympialaisissa, joista hän on saanut kaksi pronssia ja yhden hopean. Vancouverissa hänestä tuli kaikkien aikojen pistetehtailija olympialaisissa. Maailmanmestaruuksista Selänne on tuonut kotiin yhden hopeisen ja yhden pronssisen mitalin.

Selänne on myös ollut mukana perustamassa Lastenklirikoiden kummit r.y:tä.

Kimi Räikkönen

Kimi Räikkösen ralliura alkoi karting-luokista, joista hän siirtyi Isoon-Britanniaan Formula Renault sarjaan. Siellä hän voitti talvisarjan vuonna 1999 ja seuraavana vuonna koko sarjan.

Formula 1 uransa hän aloitti vuonna 2001 Sauber -tallissa. Monet epäilivät hänen ajotaitojaan, mutta kausi päättyi vuoden tulokas palkintoon. Vuonna 2002 tuli siirto McLaren -talliin. Tekniset ongelmat estivät Räikköstä saavuttamasta toivottua menestystä, vaikka hän pääsikin palkintopallille neljä kertaa. Seuraavalla kaudella hän voitti ensimmäisen kilpailunsa Malesian GP:ssä, palkintopallisijoituksia oli kymmenisen kappaletta ja loppusijoitus toinen. Pari seuraavaa kautta oli

vaikeita, mutta vuonna 2005 hänet valittiin vuoden F1-kuljettajaksi ja rata-autoilijaksi. Siirto Ferraritalliin vuonna 2007 toi Räikköselle uutta menestystä. Tuona vuonna hän voitti F1-maailmanmestaruuden. Kausi 2008 toi F1:siin jälleen sääntömuutoksia. Kimillä oli vaikeuksia totutella niihin, eikä autokaan toiminut odotusten mukaisesti. Kauden päättyessä sijoitus oli kolmas. Seuraava kausi oli vielä edellistäkin vaikeampi ja loppukaudesta tuli tieto, että Alonso tulisi korvaamaan Räikkösen kaudella 2010. Jäätyään ilman F1-sopimusta Kimi siirtyi ajamaan ralliautoa Citroën -talliin. Kilpailusijoitukset eivät ainakaan vielä ole olleet mairittelevia.

(317 sanaa)

Opetushallituksen Suullisen kielitaidon arvioinnin koepankki ja lukiodiplomipalvelu (<https://suko.oph.fi/>) 19.2.2015

Liite

KIELITAIDON TASOJEN KUVAUSASTEIKKO

Kuvausasteikko on Suomessa laadittu sovellus asteikoista, jotka sisältyvät Euroopan neuvoston toimesta kehitettyyn Kielten oppimisen, opettamisen ja arvioinnin yhteiseen eurooppalaiseen viitekehykseen (liite löytyy myös Opetushallituksen kotisivuilta).

Taitotaso A1		Suppea viestintä kaikkein tutuimmissa tilanteissa			
		Kuullun ymmärtäminen	Puhuminen	Luetun ymmärtäminen	Kirjoittaminen
A1.1	Kielitaidon alkeiden hallinta	<p>* Ymmärtää erittäin rajallisen määrän tavallisimpia sanoja ja fraaseja (tervehdyksiä, nimiä, lukuja, kehotuksia) arkisissa yhteyksissä.</p> <p>* Ei edes ponnistellen ymmärrä kuin kaikkein alkeellisinta kieliainesta.</p> <p>*Tarvitsee erittäin paljon apua: toistoa, osoittamista, käännöstä.</p>	<p>*Osaa vastata häntä koskeviin yksinkertaisiin kysymyksiin lyhyin lausein. Vuorovaikutus on puhekumppanin varassa, ja puhuja turvautuu ehkä äidinkieleen tai eleisiin.</p> <p>* Puheessa voi olla paljon pitkiä taukoja, toistoja ja katkoksia.</p> <p>* Ääntäminen voi aiheuttaa suuria ymmärtämisongelmia.</p> <p>* Osaa hyvin suppean perusanaston ja joitakin opeteltuja vakioilmaisuja.</p> <p>* Puhuja ei kykene vapaaseen tuotokseen, mutta hänen hallitsemansa harvat kaavamaiset ilmaisut voivat olla melko virheettömiä.</p>	<p>*Tuntee kirjainjärjestelmän, mutta ymmärtää tekstistä vain hyvin vähän.</p> <p>*Tunnistaa vähäisen määrän tuttuja sanoja ja lyhyitä fraaseja ja osaa yhdistää niitä kuviin.</p> <p>* Kyky ymmärtää entuudestaan tuntematon sana edes hyvin ennakoitavassa yhteydessä on erittäin rajallinen.</p>	<p>*Osaa viestiä välittömiä tarpeita hyvin lyhyin ilmaisin.</p> <p>*Osaa kirjoittaa kielen kirjaimet ja numerot kirjaimin, merkitä muistiin henkilökohtaiset perustietonsa ja kirjoittaa joitakin tuttuja sanoja ja fraaseja.</p> <p>*Osaa joukon erillisiä sanoja ja sanontoja.</p> <p>* Ei kykene vapaaseen tuotokseen, mutta kirjoittaa oikein muutamia sanoja ja ilmauksia.</p>

A1.2	Kehittyvä alkeiskiel-i-taito	<p>*Ymmärtää rajallisen määrän sanoja, lyhyitä lauseita, kysymyksiä ja kehotuksia, jotka liittyvät henkilökohtaisiin asioihin tai välittömään tilanteeseen.</p> <p>* Joutuu ponnistelemaan ymmärtääkseen yksinkertaisiakin lausumia ilman selviä tilannevihjeitä.</p> <p>*Tarvitsee paljon apua: puheen hidastamista, toistoa, näyttämistä ja käännöstä.</p>	<p>*Osaa viestiä suppeasti joitakin välittömiä tarpeita ja kysyä ja vastata henkilökohtaisia perustietoja käsittelevissä vuoropuheluissa. Tarvitsee usein puhekumppanin apua.</p> <p>*Puheessa on taukoja ja muita katkoksia.</p> <p>*Ääntäminen voi aiheuttaa usein ymmärtämisiongelmiä.</p> <p>* Osaa hyvin suppean perussanaston, joitakin tilannesidonnaisia ilmaisuja ja peruskieliopin aineksia.</p> <p>* Alkeellisessakin vapaassa puheessa esiintyy hyvin paljon kaikenlaisia virheitä.</p>	<p>*Ymmärtää nimiä, kylttejä ja muita hyvin lyhyitä ja yksinkertaisia tekstejä, jotka liittyvät välittömiin tarpeisiin.</p> <p>* Tunnistaa yksinkertaisesta tekstistä yksittäisen tiedon, jos voi lukea tarvittaessa uudelleen</p> <p>* Kyky ymmärtää entuudestaan tuntematon sana edes hyvin ennustettavassa yhteydessä on rajallinen.</p>	<p>*Osaa viestiä välittömiä tarpeita lyhyin lausein.</p> <p>*Osaa kirjoittaa muutamia lauseita ja fraaseja itsestään ja lähipiiristään (esim. vastauksia kysymyksiin tai muistilappuja).</p> <p>* Osaa joitakin perussanoja ja sanontoja ja pystyy kirjoittamaan hyvin yksinkertaisia päälauseita.</p> <p>* Ulkoa opetellut fraasit voivat olla oikein kirjoitettuja, mutta alkeellisimmassakin vapaassa tuotoksessa esiintyy hyvin paljon kaikenlaisia virheitä.</p>
------	------------------------------	--	---	---	---

Taitotaso A1		Suppea viestintä kaikkein tutuimmissa tilanteissa			
		Kuullun ymmärtäminen	Puhuminen	Luetun ymmärtäminen	Kirjoittaminen
A1.3	Toimiva alkeiskielitaito	<p>* Ymmärtää yksinkertaisia lausumia (henkilökohtaisia kysymyksiä ja jokapäiväisiä ohjeita, pyyntöjä ja kieltoja) rutiinimaisissa keskusteluissa tilanneyhteyden tukemana.</p> <p>* Pystyy seuraamaan yksinkertaisia, välittömiin tilanteisiin tai omaan kokemukseensa liittyviä keskusteluita.</p> <p>* Yksinkertaisenkin viestin ymmärtäminen edellyttää normaalia hitaampaa ja kuulijalle kohdennettua yleiskielistä puhetta.</p>	<p>*Osaa kertoa lyhyesti itsestään ja lähipiiristään. Selviytyy kaikkein yksinkertaisimmista vuoropuheluista ja palvelutilanteista. Tarvitsee joskus puhekumppanin apua.</p> <p>* Kaikkein tutuimmat jaksot sujuvat, muualla tauot ja katkokset ovat hyvin ilmeisiä.</p> <p>*Ääntäminen voi joskus tuottaa ymmärtämisongelmia.</p> <p>*Osaa rajallisen joukon lyhyitä, ulkoa opeteltuja ilmauksia, keskeisintä sanastoa ja perustason lauserakenteita.</p> <p>* Alkeellisessakin puheessa esiintyy paljon peruskielioppivirheitä.</p>	<p>* Pystyy lukemaan tuttuja ja joitakin tuntemattomia sanoja. Ymmärtää hyvin lyhyitä viestejä, joissa käsitellään arkielämää ja rutiinitapahtumia tai annetaan yksinkertaisia ohjeita.</p> <p>* Pystyy löytämään tarvitsemansa yksittäisen tiedon lyhyestä tekstistä (postikortit, säätiedotukset).</p> <p>* Lyhyenkin tekstipätkän lukeminen ja ymmärtäminen on hyvin hidasta.</p>	<p>*Selviytyy kirjoittamalla kaikkein tutuimmissa, helposti ennakoitavissa arkisiin tarpeisiin ja kokemuksiin liittyvissä tilanteissa.</p> <p>*Osaa kirjoittaa yksinkertaisia viestejä (yksinkertaisen postikortin, henkilötiedot, yksinkertainen sanelu).</p> <p>* Osaa kaikkein tavallisimpia sanoja ja ilmauksia, jotka liittyvät omaan elämään tai konkreetteihin tarpeisiin. Osaa kirjoittaa muutamia yksilauseisia virkkeitä.</p> <p>* Alkeellisessakin vapaassa tuotoksessa esiintyy monenlaisia virheitä.</p>

Taitotaso A2		Välittömän sosiaalisen kanssakäymisen perustarpeet ja lyhyt kerronta			
		Kuullun ymmärtäminen	Puhuminen	Luetun ymmärtäminen	Kirjoittaminen
A2.1	Peruskieli -taidon alkuvaihe	<p>* Pystyy ymmärtämään yksinkertaista puhetta tai seuraamaan keskustelua aiheista, jotka ovat hänelle välittömän tärkeitä.</p> <p>* Pystyy ymmärtämään lyhyiden, yksinkertaisten, itseään kiinnostavien keskustelujen ja viestien (ohjeet, kuulutukset) ydinsisällön sekä havaitsemaan aihepiirin vaihdokset tv-uutisissa.</p> <p>* Yksinkertaisenkin viestin ymmärtäminen edellyttää normaalilla nopeudella ja selkeästi puhuttua yleiskielistä puhetta, joka usein täytyy lisäksi toistaa.</p>	<p>* Osaa kuvata lähipiiriään muutamien lyhyin lausein. Selviytyy yksinkertaisista sosiaalisista kohtaamisista ja tavallisimmista palvelutilanteista. Osaa aloittaa ja lopettaa lyhyen vuoropuhelun, mutta kykenee harvoin ylläpitämään pitempää keskustelua.</p> <p>*Tuottaa sujuvasti joitakin tuttuja jaksoja, mutta puheessa on paljon hyvin ilmeisiä taukoja ja vääriä aloituksia.</p> <p>* Ääntäminen on ymmärrettävää, vaikka vieras korostus on hyvin ilmeistä ja ääntämisvirheistä voi koitua satunnaisia ymmärtämisongelmia.</p> <p>*Osaa helposti ennakoitavan perussanaston ja monia keskeisimpiä rakenteita (kuten menneen ajan muotoja ja konjunktioita).</p> <p>* Hallitsee kaikkein yksinkertaisimman kieliopin alkeellisessa vapaassa puheessa, mutta virheitä esiintyy yhä paljon perusrakenteissakin.</p>	<p>*Ymmärtää yksinkertaisia ja kaikkein tavanomaisinta sanastoa sisältäviä tekstejä (yksityiskirjeitä, pikku-uutisia, arkisimpia käyttöohjeita).</p> <p>* Ymmärtää tekstin pääajatuksen ja joitakin yksityiskohtia parin kappaleen pituisesta tekstistä. Osaa paikantaa ja verrata yksittäisiä tietoja ja pystyy hyvin yksinkertaiseen päättelyyn kontekstin avulla.</p> <p>* Lyhyenkin tekstipätkän lukeminen ja ymmärtäminen on hidasta.</p>	<p>* Selviytyy kirjoittamalla kaikkein rutiininomaisimmista arkitilanteista.</p> <p>* Osaa kirjoittaa lyhyitä, yksinkertaisia viestejä (henkilökohtaiset kirjeet, lappuset), jotka liittyvät arkisiin tarpeisiin sekä yksinkertaisia, luettelomaisia kuvauksia hyvin tutuista aiheista (todellisista tai kuvitteellisista henkilöistä, tapahtumista, omista ja perheen suunnitelmista).</p> <p>*Osaa käyttää perustarpeisiin liittyvää konkreettista sanastoa ja perusaikamuotoja sekä yksinkertaisin sidossanoin (ja, mutta) liitettyjä rinnasteisia lauseita.</p> <p>*Kirjoittaa kaikkein yksinkertaisimmat sanat ja rakenteet melko oikein, mutta tekee toistuvasti virheitä perusasioissa (aikamuodot, taivutus) ja tuottaa paljon kömpelöitä ilmaisuja vapaassa tuotoksessa.</p>

Taitotaso A2		Välittömän sosiaalisen kanssakäymisen perustarpeet ja lyhyt kerronta			
		Kuullun ymmärtäminen	Puhuminen	Luetun ymmärtäminen	Kirjoittaminen
A2.2	Kehittyvä peruskieli-taito	<p>* Ymmärtää tarpeeksi kyetäkseen tyydyttämään konkreetit tarpeensa. Pystyy seuraamaan hyvin summittaisesti selväpiirteisen asiapuheen pääkohtia.</p> <p>*Pystyy yleensä tunnistamaan ympärillään käytävän keskustelun aiheen. Ymmärtää tavallista sanastoa ja hyvin rajallisen joukon idiomeja tuttuja aiheita tai yleistietoa käsittelevässä tilannesidonnaisessa puheessa.</p> <p>* Yksinkertaisenkin viestin ymmärtäminen edellyttää yleispuhekieltä, joka äännetään hitaasti ja selvästi. Toistoa tarvitaan melko usein.</p>	<p>* Osaa esittää pienen, luettelomaisen kuvauksen lähipiiristään ja sen jokapäiväisistä puolista. Pystyy osallistumaan rutiinomaisiin keskusteluihin omista tai itselleen tärkeistä asioista. Voi tarvita apua keskustelussa ja vältellä joitakin aihepiirejä.</p> <p>*Puhe on välillä sujuvaa, mutta erilaiset katkokset ovat hyvin ilmeisiä.</p> <p>*Ääntäminen on ymmärrettävää, vaikka vieras korostus on ilmeistä ja ääntämisvirheitä esiintyy.</p> <p>*Osaa kohtalaisen hyvin tavallisen, jokapäiväisen sanaston ja jonkin verran idiomaattisia ilmaisuja. Osaa useita yksinkertaisia ja myös joitakin vaativampia rakenteita.</p> <p>* Laajemmassa vapaassa puheessa esiintyy paljon virheitä perusasioissa (esim. verbien aikamuodoissa) ja ne voivat joskus häitätä ymmärrettävyyttä.</p>	<p>*Ymmärtää pääasiat ja joitakin yksityiskohtia muutaman kappaleen pituisista viesteistä jonkin verran vaativissa arkisissa yhteyksissä (mainokset, kirjeet, ruokalistat, aikataulut) sekä faktatekstejä (käyttöohjeet, pikku-uutiset).</p> <p>* Pystyy hankkimaan helposti ennakoitavaa uutta tietoa tutuista aiheista selkeästi jäsennellystä muutaman kappaleen pituisesta tekstistä. Osaa päätellä tuntemattomien sanojen merkityksiä niiden kieliasusta ja kontekstista.</p> <p>* Tarvitsee usein uudelleen lukemista ja apuvälineitä tekstikappaleen ymmärtämiseksi.</p>	<p>* Selviytyy kirjoittamalla tavanomaisissa arkitilanteissa.</p> <p>*Osaa kirjoittaa hyvin lyhyen, yksinkertaisen kuvauksen tapahtumista, menneistä toimista ja henkilökohtaisista kokemuksista tai elinympäristönsä arkipäiväisistä puolista (lyhyet kirjeet, muistilaput, hakemukset, puhelinviestit).</p> <p>*Osaa arkisen perussanaston, rakenteet ja tavallisimmat sidoskeinot.</p> <p>* Kirjoittaa yksinkertaiset sanat ja rakenteet oikein, mutta tekee virheitä harvinaisemmissa rakenteissa ja muodoissa ja tuottaa kömpelöitä ilmaisuja.</p>

Taitotaso B1		Selviytyminen arkielämässä			
		Kuullun ymmärtäminen	Puhuminen	Luetun ymmärtäminen	Kirjoittaminen
B1.1	Toimiva peruskieli -taito	<p>*Ymmärtää pääajatukset ja keskeisiä yksityiskohtia puheesta, joka käsittelee koulussa, työssä tai vapaa-aikana säännöllisesti toistuvia teemoja mukaan lukien lyhyt kerronta. Tavoittaa radiouutisten, elokuvien, tv-ohjelmien ja selkeiden puhelinviestien pääkohdat.</p> <p>* Pystyy seuraamaan yhteiseen kokemukseen tai yleistietoon perustuvaa puhetta. Ymmärtää tavallista sanastoa ja rajallisen joukon idiomeja.</p> <p>* Pitemmän viestin ymmärtäminen edellyttää normaalia hitaampaa ja selkeämpää yleiskielistä puhetta. Toistoa tarvitaan silloin tällöin.</p>	<p>*Osaa kertoa tutuista asioista myös joitakin yksityiskohtia. Selviytyy kielialueella tavallisimmista arkitilanteista ja epävirallisista keskusteluista. Osaa viestiä itselleen tärkeistä asioista myös hieman vaativammassa tilanteissa. Pitkäkestoinen esitys tai käsitteelliset aiheet tuottavat ilmeisiä vaikeuksia.</p> <p>*Pitää yllä ymmärrettävää puhetta, vaikka pitemmissä puhejaksoissa esiintyy taukoja ja epäröintiä.</p> <p>*Ääntäminen on selvästi ymmärrettävää, vaikka vieras korostus on joskus ilmeistä ja ääntämisvirheitä esiintyy jonkin verran.</p> <p>*Osaa käyttää melko laajaa jokapäiväistä sanastoa ja joitakin yleisiä fraaseja ja idiomeja. Käyttää useita erilaisia rakenteita.</p> <p>* Laajemmassa vapaassa puheessa kielioppivirheet ovat tavallisia (esim. artikkeleita ja päätteitä puuttuu), mutta ne haittaavat harvoin ymmärrettävyyttä.</p>	<p>*Pystyy lukemaan monenlaisia, muutaman sivun pituisia tekstejä (taulukot, kalenterit, kurssiohjelmat, keittokirjat) tutuista aiheista ja seuraamaan tekstin pääajatuksia, avainsanoja ja tärkeitä yksityiskohtia myös valmistautumatta.</p> <p>* Pystyy seuraamaan tuttua aiheetta käsittelevän parisivuisen tekstin pääajatuksia, avainsanoja ja tärkeitä yksityiskohtia.</p> <p>* Arkikokemuksesta poikkeavien aiheiden ja tekstin yksityiskohtien ymmärtäminen voi olla puutteellista.</p>	<p>* Pystyy kirjoittamaan ymmärrettävän, jonkin verran yksityiskohtaistakin arkitietoa välittävän tekstin tutuista, itseään kiinnostavista todellisista tai kuvitelluista aiheista.</p> <p>*Osaa kirjoittaa selväpiirteisen sidosteisen tekstin liittämällä erilliset ilmaukset peräkkäin jaksoiksi (kirjeet, kuvaukset, tarinat, puhelinviestit). Pystyy välittämään tehokkaasti tuttua tietoa tavallisimmissa kirjallisen viestinnän muodoissa.</p> <p>*Osaa useimpien tutuissa tilanteissa tarvittavien tekstien laadintaan riittävän sanaston ja rakenteet, vaikka teksteissä esiintyy interferenssiä ja ilmeisiä kiertoilmaisuja.</p> <p>* Rutiininomainen kieliaines ja perusrakenteet ovat jo suhteellisen virheettömiä, mutta jotkut vaativammat rakenteet ja sanaliitot tuottavat ongelmia.</p>

Taitotaso B1		Selviytyminen arkielämässä			
		Kuullun ymmärtäminen	Puhuminen	Luetun ymmärtäminen	Kirjoittaminen
B1.2	Sujuva peruskieli -taito	<p>* Ymmärtää selväpiirteistä asiantietoa, joka liittyy tuttuihin ja melko yleisiin aiheisiin jonkin verran vaativissa yhteyksissä (epäsuora tiedustelu, työkeskustelut, ennakoitavissa olevat puhelinviestit).</p> <p>* Ymmärtää pääkohdat ja tärkeimmät yksityiskohdat ympärillään käytävästä laajemmasta muodollisesta ja epämuodollisesta keskustelusta.</p> <p>* Ymmärtäminen edellyttää yleiskieltä tai melko tuttua aksenttia sekä satunnaisia toistoja ja uudelleenmuotoiluja. Nopea syntyperäisten välinen keskustelu ja vieraiden aiheiden tuntemattomat yksityiskohdat tuottavat vaikeuksia.</p>	<p>*Osaa kertoa tavallisista, konkreeteista aiheista kuvaillen, eritellen ja vertaillen ja selostaa myös muita aiheita, kuten elokuvia, kirjoja tai musiikkia. Osaa viestiä varmasti useimmissa tavallisissa tilanteissa. Kielellinen ilmaisu ei ehkä ole kovin tarkkaa.</p> <p>*Osaa ilmaista itseään suhteellisen vaivattomasti. Vaikka taukoja ja katkoksia esiintyy, puhe jatkuu ja viesti välittyy.</p> <p>*Ääntäminen on hyvin ymmärrettävää, vaikka intonaatio ja painotus eivät ole aivan kohdekielen mukaisia.</p> <p>*Osaa käyttää kohtalaisen laajaa sanastoa ja tavallisia idiomeja. Käyttää myös monenlaisia rakenteita ja mutkikkaitakin lauseita.</p> <p>* Kielioppivirheitä esiintyy jonkin verran, mutta ne häiritsevät harvoin laajempaakaan viestintää.</p>	<p>* Pystyy lukemaan muutaman kappaleen pituisia tekstejä monenlaisista aiheista (lehtiartikkelit, esitteet, käyttöohjeet, yksinkertainen kaunokirjallisuus) ja selviää myös jonkin verran päättelyä vaativista teksteistä käytännönläheisissä ja itselleen tärkeissä tilanteissa.</p> <p>* Pystyy etsimään ja yhdistelemään tietoja useammasta muutaman sivun pituisesta tekstistä suorittaakseen jonkin tehtävän.</p> <p>* Pitkien tekstien jotkin yksityiskohdat ja sävyt saattavat jäädä epäselviksi.</p>	<p>*Osaa kirjoittaa henkilökohtaisia ja julkisempiakin viestejä, kertoa niissä uutisia ja ilmaista ajatuksiaan tutuista abstrakteista ja kulttuuriaiheista, kuten musiikista tai elokuvista.</p> <p>* Osaa kirjoittaa muutaman kappaleen pituisen jäsentyneen tekstin (muistiinpanoja, lyhyitä yhteenvetoja ja selostuksia selväpiirteisen keskustelun tai esityksen pohjalta).</p> <p>Osaa esittää jonkin verran tukitietoa pääajatuksille ja ottaa lukijan huomioon.</p> <p>* Hallitsee melko monenlaiseen kirjoittamiseen tarvittavaa sanastoa ja lauserakenteita. Osaa ilmaista rinnasteisuutta ja alisteisuutta.</p> <p>*Pystyy kirjoittamaan ymmärrettävää ja kohtuullisen virheetöntä kieltä, vaikka virheitä esiintyy vaativissa rakenteissa, tekstin jäsentelyssä ja tyyllissä ja vaikka äidinkielen tai jonkin muun kielen vaikutus on ilmeinen.</p>

Taitotaso B2		Selviytyminen säännöllisessä kanssakäymisessä syntyperäisten kanssa			
		Kuullun ymmärtäminen	Puhuminen	Luetun ymmärtäminen	Kirjoittaminen
B2.1	Itsenäisen kielitaidon perustaso	<p>* Ymmärtää asiallisesti ja kielellisesti kompleksisen puheen pääajatuksot, kun se käsittelee konkreetteja tai abstrakteja aiheita. Pystyy seuraamaan yleisesti kiinnostavaa yksityiskohtaista kerrontaa (uutiset, haastattelut, elokuvat, luennot).</p> <p>* Ymmärtää puheen pääkohdat, puhujan tarkoituksen, asenteita, muodollisuusastetta ja tyyliä. Pystyy seuraamaan laajaa puhetta ja monimutkaista argumentointia, jos puheen kulku on selvästi merkitty erilaisin jäsentimin (sidesanat, rytmitys). Pystyy tiivistämään tai ilmaisemaan kuulemastaan avainkohdat ja tärkeät yksityiskohdat.</p> <p>* Ymmärtää suuren osan ympärillään käytävästä keskustelusta, mutta voi kokea vaikeaksi ymmärtää useamman syntyperäisen välistä keskustelua, jos nämä eivät mitenkään helpota sanottavaansa.</p>	<p>*Osaa esittää selkeitä, täsmällisiä kuvauksia monista kokemuspääpiirinsä liittyvistä asioista, kertoa tuntemuksista sekä tuoda esiin tapahtumien ja kokemusten henkilökohtaisen merkityksen. Pystyy osallistumaan aktiivisesti useimpiin käytännöllisiin ja sosiaalisiin tilanteisiin sekä melko muodollisiin keskusteluihin. Pystyy säännölliseen vuorovaikutukseen syntyperäisten kanssa vaikuttamatta tahattomasti huvittavalta tai ärsyttävältä. Kielellinen ilmaisu ei aina ole täysin tyylikästä.</p> <p>*Pystyy tuottamaan puhejaksoja melko tasaiseen tahtiin, ja puheessa on vain harvoin pitempiä taukoja.</p> <p>*Ääntäminen ja intonaatio ovat selkeitä ja luontevia.</p> <p>*Osaa käyttää monipuolisesti kielen rakenteita ja laajahkoa sanastoa mukaan lukien idiomaattinen ja käsitteellinen sanasto. Osoittaa kasvavaa taitoa reagoida sopivasti tilanteen asettamiin muotovaatimuksiin.</p> <p>* Kieliopin hallinta on melko hyvää, eivätkä satunnaiset virheet yleensä haittaa ymmärrettävyyttä.</p>	<p>*Pystyy lukemaan itsenäisesti muutaman sivun pituisia tekstejä (lehtiartikkeleita, novelleja, viihde- ja tietokirjallisuutta, raportteja ja yksityiskohtaisia ohjeita) oman alan tai yleisistä aiheista. Tekstit voivat käsitellä abstrakteja, käsitteellisiä tai ammatillisia aiheita, ja niissä on tosiasioita, asenteita ja mielipiteitä.</p> <p>*Pystyy tunnistamaan kirjoittajan ja tekstin tarkoituksen, paikantamaan useita eri yksityiskohtia pitkistä tekstistä. Pystyy nopeasti tunnistamaan tekstin sisällön ja uusien tietojen käyttöarvon päättääkseen, kannattaako tekstiin tutustua tarkemmin.</p> <p>* Vaikeuksia tuottavat vain pitkien tekstien idiomit ja kulttuuri viittaukset.</p>	<p>* Osaa kirjoittaa selkeitä ja yksityiskohtaisia tekstejä monista itseään kiinnostavista aihepiireistä, tutuista abstrakteista aiheista, rutiiniluonteisia asiaviestejä sekä muodollisempia sosiaalisia viestejä (arvostelut, liikekirjeet, ohjeet, hakemukset, yhteenvedot).</p> <p>*Osaa kirjoittaessaan ilmaista tietoja ja näkemyksiä tehokkaasti ja kommentoida muiden näkemyksiä. Osaa yhdistellä tai tiivistää eri lähteistä poimittuja tietoja omaan tekstiin.</p> <p>* Osaa laajan sanaston ja vaativia lauserakenteita sekä kielelliset keinot selkeän, sidosteisen tekstin laatimiseksi. Sävy ja tyylin joustavuus on rajallinen, ja pitkässä esityksessä voi ilmetä hyppäyksiä asiasta toiseen.</p> <p>* Hallitsee melko hyvin oikeinkirjoituksen, kieliopin ja välimerkkien käytön, eivätkä virheet johda väärinkäsityksiin. Tuotoksessa saattaa näkyä äidinkielen vaikutus. Vaativat rakenteet sekä ilmaisun ja tyylin joustavuus tuottavat ongelmia.</p>

Taitotaso B2		Selviytyminen säännöllisessä kanssakäymisessä syntyperäisten kanssa			
		Kuullun ymmärtäminen	Puhuminen	Luetun ymmärtäminen	Kirjoittaminen
B2.2	Toimiva itsenäinen kielitaito	<p>* Ymmärtää elävää tai tallennettua, selkeästi jäsentynyttä yleiskielistä puhetta kaikissa sosiaalisen elämän, koulutuksen ja työelämän tilanteissa (myös muodollinen keskustelu ja syntyperäisten välinen vilkas keskustelu).</p> <p>* Pystyy yhdistämään vaativia tehtäviä varten kompleksista ja yksityiskohtaista tietoa kuulemistaan laajoista keskusteluista tai esityksistä. Osaa päätellä ääneen lausumattomia asenteita ja sosiokulttuurisia viitteitä sekä arvioida kriittisesti kuulemaansa.</p> <p>* Ymmärtää vieraita puhujia ja kielimuotoja. Huomattava taustamelu, kielellinen huumori ja harvinaisemmat idiomit ja kulttuuriviittaukset saattavat yhä tuottaa vaikeuksia.</p>	<p>*Osaa pitää valmistellun esityksen monenlaisista yleisistäkin aiheista. Pystyy tehokkaaseen sosiaaliseen vuorovaikutukseen syntyperäisten kanssa. Osaa keskustella ja neuvotella monista asioista, esittää ja kommentoida vaativia ajatuskulkuja ja kytkeä sanottavansa toisten puheenvuoroihin. Osaa ilmaista itseään varmasti, selkeästi ja kohteliaasti tilanteen vaatimalla tavalla. Esitys voi olla kaavamaisista, ja puhuja turvautuu toisinaan kiertoilmauksiin.</p> <p>*Osaa viestiä spontaanisti, usein hyvinkin sujuvasti ja vaivattomasti satunnaisista epäroinneista huolimatta.</p> <p>*Ääntäminen ja intonaatio ovat hyvin selkeitä ja luontevia.</p> <p>* Hallitsee laajasti kielelliset keinot ilmaista konkreetteja ja käsitteellisiä, tuttuja ja tuntemattomia aiheita varmasti, selkeästi ja tilanteen vaatimaa muodollisuusastetta noudattaen. Kielelliset syyt rajoittavat ilmaisua erittäin harvoin.</p> <p>* Kieliopin hallinta on hyvää. Usein puhuja korjaa virheensä itse, eivätkä virheet häiritse ymmärrettävyyttä.</p>	<p>*Pystyy lukemaan itsenäisesti usean sivun pituisia, eri tarkoituksiin laadittuja kompleksisia tekstejä (päivälehtiä, novelleja, kaunokirjallisuutta). Jotkin näistä voivat olla vain osittain tuttuja tai tuntemattomia, mutta henkilön itsensä kannalta merkityksellisiä.</p> <p>* Pystyy tunnistamaan kirjoittajan asennoitumisen ja tekstin tarkoituksen. Pystyy paikantamaan ja yhdistämään useita käsitteellisiä tietoja monimutkaisista teksteistä. Ymmärtää riittävästi tiivistääkseen pääkohdat tai ilmaistakseen ne toisin sanoin.</p> <p>* Vaikeuksia tuottavat vain pitkien tekstien harvinaisemmat idiomit ja kulttuuriviittaukset.</p>	<p>*Osaa kirjoittaa selkeitä, yksityiskohtaisia, muodollisia ja epämuodollisia tekstejä monimutkaisista todellisista tai kuvitelluista tapahtumista ja kokemuksista enimmäkseen tutuille ja toisinaan tuntemattomille lukijoille. Osaa kirjoittaa esseen, muodollisen tai epämuodollisen selostuksen, muistiinpanoja jatkotehtäviä varten ja yhteenvetoja.</p> <p>*Osaa kirjoittaa selkeän ja jäsentyneen tekstin, ilmaista kantansa, kehitellä argumentteja systemaattisesti, analysoida, pohtia ja tiivistää tietoa ja ajatuksia.</p> <p>* Kielellinen ilmaisuväri ei rajoita havaittavasti kirjoittamista.</p> <p>* Hallitsee hyvin kieliopin, sanaston ja tekstin jäsennyksen. Virheitä voi esiintyä harvinaisissa rakenteissa ja idiomatisissa ilmauksissa sekä tyylliseikoissa.</p>

Taitotasot C1-C2		Selviytyminen monissa vaativissa kielenkäyttötilanteissa			
		Kuullun ymmärtäminen	Puhuminen	Luetun ymmärtäminen	Kirjoittaminen
C1.1	Taitavan kielitaidon perustaso	<p>*Ymmärtää suhteellisen vaivattomasti pitempäänkin puhetta tai esitystä (elokuvia, luentoja, keskusteluja, väittelyjä) erilaisista tutuista ja yleisistä aiheista myös silloin, kun puhe ei ole selkeästi jäsenneiltyä ja sisältää idiomaattisia ilmauksia ja rekisterinvaihdoksia.</p> <p>*Ymmärtää hyvin erilaisia äänitemateriaaleja yksityiskohtaisesti ja puhujien välisiä suhteita ja tarkoituksia tunnistuen.</p> <p>*Vieras aksentti tai hyvin murteellinen puhekieli tuottavat vaikeuksia.</p>	<p>*Osaa pitää pitkähkön, valmistellun muodollisenkin esityksen. Pystyy ottamaan aktiivisesti osaa monimutkaisiin käsitteellisiin ja yksityiskohtia sisältäviin tilanteisiin ja johtaa rutiiniluonteisia kokouksia ja pienryhmiä. Osaa käyttää kieltä monenlaiseen sosiaaliseen vuorovaikutukseen. Tyyllilajien ja kielimuotojen vaihtelu tuottaa vaikeuksia.</p> <p>*Osaa viestiä sujuvasti, spontaanisti ja lähes vaivattomasti.</p> <p>*Osaa vaihdella intonaatiota ja sijoittaa lausepainot oikein ilmaistakseen kaikkein hienoimpiakin merkitysvaihteita.</p> <p>*Sanasto ja rakenteisto ovat hyvin laajat ja rajoittavat ilmaisua erittäin harvoin. Osaa ilmaista itseään varmasti, selkeästi ja kohteliaasti tilanteen vaatimalla tavalla.</p> <p>*Kieliopin hallinta on hyvää. Satunnaiset virheet eivät hankaloita ymmärtämistä, ja puhuja osaa korjata ne itse.</p>	<p>*Ymmärtää yksityiskohtaisesti pitkähköjä, kompleksisia tekstejä eri aloilta.</p> <p>*Pystyy vaihtelevaan lukutapaansa tarpeen mukaan. Osaa lukea kriittisesti ja tyyllillisiä vivahteita arvioiden sekä tunnistaa kirjoittajan asennoitumisen ja tekstin piilomerkityksiä. Pystyy paikantamaan ja yhdistämään useita käsitteellisiä tietoja monimutkaisista teksteistä, tiivistämään ne ja tekemään niistä vaativia johtopäätöksiä.</p> <p>*Vaativimmat yksityiskohdat ja idiomaattiset tekstikohdat saattavat vaatia useamman lukukerran tai apuvälineiden käyttöä.</p>	<p>*Pystyy kirjoittamaan selkeitä, hyvin jäsenyneitä tekstejä monimutkaisista aiheista, ilmaisemaan itseään täsmällisesti ja ottamaan huomioon vastaanottajan. Osaa kirjoittaa todellisista ja kuvitteellisista aiheista varmalla, persoonallisella tyyllillä käyttäen kieltä joustavasti ja monitasoisesti. Pystyy kirjoittamaan selkeitä ja laajoja selostuksia vaativistakin aiheista.</p> <p>*Osoittaa, että hallitsee monia keinoja tekstin jäsentämiseksi ja sidosteisuuden edistämiseksi.</p> <p>*Kielellinen ilmaisuväara on hyvin laaja. Hallitsee hyvin idiomaattiset ilmaukset ja tavalliset sanonnat.</p> <p>* Hallitsee erittäin hyvin kieliopin, sanaston ja tekstin jäsennyksen. Virheitä voi esiintyä satunnaisesti idiomaattisissa ilmauksissa sekä tyylliseikoissa.</p>